

Det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen udtalte sin Glæde over, at det under det ærede Medlem Hr. Slebsagers Virksomhed som Minister lykkedes at faa Tjenestemændenes Antal betydelig nedskaaret, og han føjede til, at man sikkert var kommet op paa for højt et Antal i den Tid, den radikale Regering sad. Hvis man imidlertid lægger Antallet af kørte Mil og Mængden af befordret Gods og Personer til Grund for en Sammenligning mellem det Antal Tjenestemænd, som Statsbanerne beskæftigede under den radikale Regering, og det Antal, der er beskæftiget for Tiden, vil det vist vise sig, at der ikke er noget stort Misforhold. Jeg har villet gøre denne Bemærkning, fordi jeg synes, at den daværende radikale Trafikminister ikke fortjener denne Sigtelse; der blev sikkert i hans Tid under de den Gang meget vanskelige Forhold gjort et godt Arbejde i det danske Trafikministerium.

Grathwohl: En af de Hovedvanskeligheder, som maa frembyde sig for Trafikvæsenet for at faa det til at forente sig, ligger utvivlsomt deri, at Benyttelsen er ujævn, at Kravene til Gods- og Personbefordring veksler meget stærkt. Hvis man vilde tegne Kurver for Banernes Benyttelse, vilde de til Tider vise store Udsving. For at opnaa Forrentning og faa Trafikken til at betale sig maa derfor alle Bestræbelser rettes imod saa vidt muligt at faa Sænkningerne i Kurven udfyldt. Det er jo ogsaa en Del af det, der skulde opnaas. Dette at animere til Afbenyttelse af Banerne til Godstrafik ved at slutte Overenskomster om billigere Takster for visse større Sendinger vil have netop den tilsigtede gavnlige Indflydelse. Trafikken maa være saaledes forsynet med Materiel, at den kan bestride Spidsbelastningerne, de højeste Belastninger, som frembyder sig, og det samme er en Nødvendighed for Persontrafikens Vedkommende. Man maa regne med, at en stor Del af Tiden staar en Mængde Materiel ubenyttet, og hvad Personellet angaar, vil det ligeledes være vanskeligt at afpasse det saaledes, at der til enhver Tid er lige akkurat det fornødne Personel, ligesom Administrationen jo ogsaa maa anlægges efter den højeste Belastning, Banerne er udsat for.

Jeg anser de foreliggende Lovforslag for overordentlig gavnlige for Opnaaelsen af Forbedringer paa dette Omraade, og særlig den Frihed, som skal tilstaa Administrationen til at træffe lokale Arrangements angaaende Takster, mener jeg, vil kunne

virke i høj Grad gavnlig i saa Henseende. Jeg har Kendskab til tilsvarende Forhold indenfor Københavns Kommune fra Belysningsvæsenet. Der holdt man tidligere rigoristisk paa Taksterne for Gas og Elektricitet. Man har nu paa samme Maade, som det her tilsigtes — indenfor visse Rammer naturligvis — givet Administrationen Frihed til Forhandling, og dette har bevirket en meget forøget Belastning netop paa de Tider, hvor Forbruget var minimalt, hvorved man i høj Grad har udjævnet Udgifterne og forbedret Administrationen. Det har givet sig Udslag, som det maaske vil være en stor Del af dette Tings Medlemmer bekendt, i de udmærkede økonomiske Resultater, som Københavns Belysningsvæsen giver, til Trods for at de normale Priser ikke er højere, ja, i mange Tilfælde betydelig lavere end de Priser, man holder i andre Kommuner. Jeg tror derfor, at den Tilslutning, som alle Partiernes ærede Ordførere har givet Lovforslaget, er velfortjent. Man vil sikkert uden at fortrædige nogen kunne opnaa saa gode økonomiske Resultater, at det vil kunne komme ogsaa de normale Takster til gode, saaledes at man maaske med Tiden kan imødesee endda en Nedsættelse af disse normale Takster.

Der er dog et Punkt, som jeg her gerne vil omtale, hvor jeg mener at burde give Mindretallet indenfor Jernbaneraadet min Tilslutning, det er angaaende Forrentningen af Anlægskapitalen. Jeg mener ligesom de ærede Ordførere, at Statsbanerne bør forrente deres Kapital. Man har for at gøre dette muligt nedsat Kapitalen betydeligt og har endda yderligere foreslaaet, at visse Banestrækninger, saasom Sidebaner, skal kunne udtages af denne Beregning, saaledes at de ikke skal deltage i Forrentningen, idet man straks paa Forhaand sætter dem ned i et andet Plan. Dette finder jeg højt uheldigt for de paagældende Baners lokale Administration. De bliver paa Forhaand sat ned i andet Plan; man opgiver deres Forrentning. Dette vil maaske endda føre til, at man forsømmer disse Baner noget, de bliver let Pulterkammer for det gamle Materiel, idet man paa Forhaand opgiver alle Bestræbelser paa at bringe Trafikken op der.

I hvert Tilfælde, for nogle Baners Vedkommende vil en saadan Fremgangsmaade til en vis Grad være i høj Grad uretfærdig. Jeg tænker her paa en Bane som Assens—Tommerup-Banen, som er indrettet paa ikke alene at befordre den lokale Trafik, men ogsaa at være Fødeledning for Hovedbanen. Den tilfører jo Hovedbanen Beskæftigelse,